

صدا چون می دهد ساز شکسته؟

سیمیرا سرجمی

مصاحبه

سوالتان را بدهم بهتر است بدانید که این پروژه قرار است یک سال طول بکشد و شامل ۱۲ ویدیو هست که فعلا چهارتا مکان را فیلم برداری برداری کردیم (بازار سیرجان، حمام کران، کاروان سرای گدار و کاروان سرای آقا ابراهیم)

آیا معتقدید موسیقی می تواند میراث تاریخی را نجات دهد؟
علی قمصری نوازنده تار یک سالی میشه که پروژه‌های به اسم تار ایرانی را شروع کرده. در کنار آثار باستانی ایران می‌نشیند و ساز می‌زند. با هدف ارائه موسیقی آن مناطق.

جرقه این موضوع از این حرکت شکل گرفت. قراره راجب به آثار باستانی فراموش شده حرف بزند. میراث تاریخی ما جزوی از موسیقی هستند، در واقع فرم‌های معماری و موسیقی ارتباط مستقیم دارند. همینجوری که موسیقی دوره باروک و معماری آن دوره روی هم تاثیر مستقیم گذاشتند، الان هم همین. اما الان موسیقی ناجی نیست، وسیله‌ای برای دیده شدن این آثار است. و زمانی که دیده بشوند هم مسئولین به خودشان می‌آیند و هم مردم، اینجوری احساس می‌کنم که بشود یک اتفاق مثبت برای این آثار رقم زد.

ولین اثر باستانی که کنارش ساز زدی چی بود؟ چه سازی بود؟ و دلیل انتخابت به عنوان اولین اثر باستانی چی بود؟

اولین اثر در کنار حمام کران بود همراه با ساز سه تار و قطعه‌ای در دستگاه نوا اجرا کردم. دلیلش هم این بود که من از طرف مادری کرانی هستم و از بچگی این مکان را می‌دیدم و افسوس می‌خوردم و دوست داشتم برای بهبود حالش یک اتفاقی را رقم بزنم. اولین جایی بود که به عنوان آثار باستانی د سیرجون داخل ذهنم بود.

قرار است که از شاه فیروز، عمارت صدر، آرامگاه میر زبیر، قلعه درویش زیدآباد، باغ سنگی و... هم فیلمبرداری بشود. شاید اتفاق مثبتی بیفتد.

منظورت از اتفاق مثبت چیست؟

تمام این آثار دارند نابود می‌شوند و هر لحظه امکان نابود شدنشان هست و این‌ها نیاز به باسازی دارند. از طرفی هم چون دارند تبدیل به خرابه می‌شوند، مردم فراموششان کردند. اتفاق مثبت باسازی این آثار است. اتفاق مثبت رونق گردشگری‌ست.

به نظرت آثار تاریخی سیرجان چقدر می‌توانستن در جذب گردشگر به این شهر مفید باشند؟

این بناها ۷۰ درصد صنعت گردشگری این شهر را

گرایش اش هنر رامشگری ایرانی‌ست ولی در کنار سه‌تار سعی کرده چند ساز دیگر هم یاد بگیرد. مثل تبور، شورانگیز، تار، عود، هنگ‌درام و گیتار. گرچه ساز تخصصی‌اش در نوازندگی سه‌تار است. علی محیاپور ملقب به رهاست و ۱۸ سال دارد. دانشجوی موسیقی‌ست. اهل سیرجان است و هم اکنون به خاطر هنرجویی ساکن شیراز.

از سال ۹۷ بعد از درگذشت مادرش، موسیقی را به شکل جدی با ساز سه تار دنبال کرده م و کم کمک عاشق موسیقی شده است. خودش در توصیف چگونگی روآوری‌اش به هنر نوازندگی، جمله‌ی قشنگی دارد: «چشم بهم زدم دیدم کل زندگیم شده موسیقی.»

بهانه‌ی این گفت‌وگو اقدام اخیر این هنرمند همشهری برای نجات آثار تاریخی و فرهنگی شهرستان سیرجان است. او در کنار بناهای تاریخی نیازمند به مرمت در سیرجان و شهرهای اقماری‌اش می‌نشیند و برای جلب توجه مردم و مسئولان به این آثار در آنجاها ساز می‌نوازد.

از خودت بیشتر بگو.

من چند سالی در خفا ساز زدم تا اینکه تصمیم گرفتم کارم را ارائه بدهم. ابتدا پیچ اینستاگرام زدم و شروع به فعالیت کردم. اواخر سال ۱۴۰۰ بهم پیشنهاد آهنگسازی تئاتر شد (تواتر بوف کور) و اواخر بهار ۱۴۰۱ این کار اجرا شد.

۲۵ تیر ۱۴۰۱ اولین کنسرت خودم را به اجرا بردم (۱۷ سالم بود) کنسرت نقاشی طرح و خنیا، با ایده ثبت احساسات موسیقی در قالب نقاشی.

آبان ۱۴۰۱ هم یک همکاری با گروه سیمیرا داشتم. یک کنسرت با داستان گذر سیاوش از آتش اجرا بردیم که توسط بنیاد فردوسی حمایت مستقیم شد و الان دارد کارهای تور کنسرت ایران و اروپایش انجام می‌شود.

این میان با گروه آوا هم چند تا همکاری برای اجرای جشن‌ها در سطح سیرجان داشتم.

یده اجرا کنار آثار تاریخی در سیرجان چه طور شکل گرفت و قرار است از چه موضوعی حرف بزنند؟

بعد از این که سعی کردم در سیرجان موسیقی خیابانی کار کنم و این فرهنگ را جابندازم در سیرجان. از این کار توسط مردم خیلی حمایت شد (فیلمش را در پیجم می‌توانید ببینید) قبل از اینکه جواب این